



HENVENDELSE om speditørbranchen og forslaget til postlov (L44)
fra landsforeningen Danske Speditører

17. november 2010

Til medlemmerne af Folketingets trafikudvalg

Ved modtagelsen af udkastet til postlov til høring den 13. august i år havde landsforeningen Danske Speditører ingen kommentarer, da det syntes åbenbart, at der ikke med lovforslaget sigtedes til noget, som falder inden for branchens virkefelt.

Da vi efter fremsættelsen af loven har fået at vide, at trafikministeriet mener at kunne inddrage speditørnæringen under lovens område for så vidt angår befordringen af forsendelser op til 20 kg, er det magtpåliggende for foreningen at få korrigeret denne misopfattelse.

Definitionen af vores virksomhed (anvendt af den internationale speditørorganisation FIATA) er:

"Spedition, logistik og forsyningskædeledelse, som er speditørbranchens virkefelt, er tjenesteydelser af enhver art, som knytter sig til transport (ved anvendelse af ét eller flere transportmidler), konsolidering, opbevaring, håndtering, pakning eller distribution af gods, såvel som beslægtede processer og rådgivning i denne sammenhæng såsom told- og afgiftsspørgsmål, dokumentering af godset til brug for myndigheder, forsikringsformidling og modtagelse af (eller formidling af modtagelse af) betaling såvel som dokumenter for godset."

Spedition er levering af serviceydelser omhandlende gods uanset størrelse, vægt eller mængde i INDIVIDUELLE KONTRAKTSFORHOLD mellem kundevirksomhed og speditørvirksomhed. Speditørvirksomheder beskæftiger sig ikke med forsendelser, som afsender selv har frigjort til befordring (frankeret) og afleveret i et åbent system. Det er efter vores opfattelse denne type forsendelser, som traditionelt gør forsendelser til post og ikke til gods.

Det vil føre for vidt her at redegøre for den historiske udvikling af de to former for virksomhed: Spedition og postvæsen, men for så vidt det første angår, henvises til særskilt fremsendte værk "Over alle grænser - Danske Speditørers første hundrede år" (af Thomas Suenson, forlaget Lysias 2010, ISBN).

Det er vores opfattelse, at det for at ændre definitionen af fastslåede forretningsformer som minimum kræver en positivt udtrykt vilje af lovgiver til at regulere et område, som hidtil bortset fra, hvad der følger af almene retsregler, er ureguleret. Der er ikke og har aldrig været særlovgivning for spedition. Særlovgivning på sø-, luft-, bane- og vejtransportområdet vedrører hver især aktivitetsområder, som speditionen organiserer, men gælder for f.eks. CMR-loven ikke for postvæsenet. Alene af denne grund ser man, at den virksomhed, som speditionen udfører på pakkeområdet, ikke er den samme som postvæsenets.

Vi anmoder derfor om, at det i forbindelse med behandlingen af lovforslaget L44 tilkendegives, at det ikke med forslaget er tænkt at ændre hidtil gældende ret for så vidt angår speditørnæringen. Nedenfor anføres i kortfattet form en juridisk kommentar til det foreliggende lovforslag.

Med venlig hilsen
Danske Speditører



Martin Aabak
Adm. direktør

BILAG: JURIDISK KOMMENTAR FRA JURIDISK AFDELING, DANSKE SPEDITØRER

Den nugældende postlov har følgende bestemmelse vedrørende sit anvendelsesområde:

Loven gælder for erhvervsmæssig 1) postbefordring 2) af forsendelser 3) op til 20 kg, herunder forsendelser til og fra udlandet.

Stk.2. En virksomhed, 4) der udfører erhvervsmæssig postbefordring, betegnes postvirksomhed og skal registrere 5) sin virksomhed hos Færdselsstyrelsen. Registrerede postvirksomheder skal efter anmodning meddele Færdselsstyrelsen enhver oplysning om postbefordringen. 6)

Det fremsatte lovforslag havde i første udkast, sommer 2010, følgende formulering i § 2:

§ 2. Loven finder anvendelse på erhvervsmæssig postbefordring og erhvervsmæssig omdeling af uadresserede forsendelser og kurérforsendelser.

Stk. 2. Ved postbefordring forstås i denne lov indsamling, sortering eller omdeling af adresserede forsendelser, herunder forsendelser til og fra udlandet.

Stk. 3. Ved postvirksomhed forstås i denne lov en virksomhed, der har tilladelse til at udøve postbefordring, jf. § 3, stk. 1.
(vor fremhævelse)

Denne formulering blev ændret, idet man ønskede at kurérforsendelser ikke skulle være omfattet, således, at bestemmelsen i det nu fremsatte forslag ikke længere indeholder en eksplicit omfattelse af "kurérvirksomhed", idet den nuværende formulering af forslaget er som følger:

§ 2. Loven finder anvendelse på erhvervsmæssig postbefordring og erhvervsmæssig omdeling af uadresserede forsendelser samt på vilkår for borgeres og virksomheders benyttelse af posttjenester.

Stk. 2. Ved erhvervsmæssig postbefordring forstås i denne lov erhvervsmæssig indsamling, erhvervsmæssig sortering eller erhvervsmæssig omdeling af adresserede forsendelser på op til 20 kg, herunder forsendelser til og fra udlandet.

Idet kurérvirksomheder med den nuværende ordlyd er tiltænkt ikke at skulle være omfattet af loven allerede fordi de ikke eksplicit er nævnt som en positivt omfattet branche, må det samme være tilfældet for speditører, når disse heller ikke er nævnt eksplicit. Udfra en almindelig ordlydsfortolkning udfører, kurerer hverken mere eller mindre "... erhvervsmæssig indsamling, erhvervsmæssig sortering eller erhvervsmæssig omdeling af adresserede forsendelser på op til 20 kg, herunder forsendelser til og fra udlandet..." end speditører, hvorfor speditører turde kunne fortolkes som værende lige så lidt omfattet af den nugældende lovforslagsbestemmelse som kurererne.

Det ville være formålstjenligt, om dette fremgik eksplicit af de forklarende bemærkninger. Såfremt speditører mod forventning ikke skulle være tænkt undtaget med den samme formulering, bør argumenterne herfor anføres.

Argumentet om, at fordi speditører konsoliderer forsendelser, kører dem på terminal og derefter distribuerer dem, skulle efter det oplyste give grundlag for at de er sammenlignelige med posten. Dette er efter vor opfattelse ikke retvisende. Posten indhenter post fra postkasser, hvor flere afsendere har indleveret, og kører dem til sortering, så de kan distribueres. Speditører indhenter ofte flere forsendelser, men for samme kunde for at transportere over en terminal og distribuere til kundens kunder.

Dette er væsensforskelligt. Tilsvarende, når speditører konsoliderer gods for flere kunder på samme transportmiddel eller terminal, er der med hver enkelt kunde aftale om transporten af netop denne kundes gods, som efterfølgende samtransporteres af logistiske hensyn, og så sluttelig distribueres i henhold til den enkelte aftale. Hertil kommer alle de øvrige logistiske tiltag, som speditører leverer.

Det er efter vor opfattelse ikke at sidestille med postbefordring. Endvidere er det kendetegnende for speditionelle systemer, at håndteringen af godset i henhold til den individuelle aftale med kunden sker i et fasttømret kvitteringssystem både ved indlevering og aflevering, lovreguleret f.eks. i Søloven og CMR-loven, som vel at mærke ikke gælder for postbefordring.